

De herfst onder controle

Er is iets bijzonders aan motorrijden in de herfst. De lucht is fris, met een vleugje vocht en de geur van natte bladeren. De zon staat laag en werpt een gouden gloed over de wegen, die zich hullen in kleuren van rood en oranje. Zelfs de bekendste routes voelen als een nieuw avontuur.

Herfstrijden: wanneer de weg verandert

Vergis je niet: de herfst is verraderlijker dan ze lijkt. Onder al die romantiek ligt een wegdek dat een bocht, een rechte stuk, een zebrapad in een val kan veranderen. Zeker als het regent, of net geregend heeft. Want de herfst brengt niet alleen mooie kleuren, maar ook natte bladeren, plotselinge temperatuurwisselingen en een asfaltlaag die z'n grip plots lijkt te verliezen.

Bladeren: het stille gevaar

Wie in de herfst rijdt, weet het: een hoop nat blad op het asfalt is net zo onbetrouwbaar als zwarte ijs. Je ziet het soms nauwelijks, vooral als het al deels is vergaan of vermengd met vuil. Een glinsterend tapijt van herfstkleuren lijkt onschuldig, maar verandert in een vettige smurrie zodra het nat wordt.

En je banden? Die glijden er met alle gemak overheen. Zeker als je een sportband rijdt met minimale groeven of een compound die onder de 10 graden nauwelijks werkt.

Wat het lastig maakt, is dat bladeren vaak liggen waar je ze het minst kunt gebruiken: in de bocht, op de remzone voor een stoplicht, in de schaduwplekken waar de zon niet meer komt. Daar vormen ze een laag die zich strak aan het asfalt hecht, net vochtig genoeg om het rubber de grip te ontnemen, net droog genoeg om je alertheid te misleiden.

Anticiperen is alles

De sleutel tot veilig herfstrijden is niet paniek, maar **vooruitdenken**. Herfst vraagt om een andere mindset. Geen racemodus, geen heroïsche hellingshoeken maar rijden met aandacht, met verstand.

Je leert plekken herkennen: waar het blad zich ophoopt, waar het wegdek langer nat blijft. Je remt een fractie eerder, stuurt iets vloeiender in, bouwt je gas later op. Niet omdat je bang bent, maar omdat je de limieten van de omstandigheden respecteert.

Soms betekent dat: **niet remmen waar je normaal wel zou remmen**. Of: even rechtop blijven rijden door een bocht waar je normaal al lang aan het hangen was. Je past je ritme aan het seizoen aan. Herfst rijden is geen sprint op het circuit maar het is een dans met de natuur.

Techniek die helpt (maar niet alles oplost)

Een moderne motor kan gelukkig veel. Tractiecontrole, ABS, rijmodi die je motor 'temmen' bij slecht weer ze zijn fantastisch. Maar nat blad is geniepig. Het is zacht, glibberig, onvoorspelbaar. Je sensoren kunnen het niet goed lezen, je ABS heeft geen tijd om in te grijpen als je voorwiel in één keer wegglijdt.

Daarom blijf **jij** de belangrijkste veiligheidssystemen die je hebt. Jouw blik, jouw keuzes, jouw rechterhand.

Zorg dat je motor technisch in orde is. Bandenspanning klopt. Je banden zijn niet kaal: in de herfst is 1,6 mm écht te weinig. Ga liever richting de 3 of zelfs 4 mm profiel. Een goede all-season tourband met voldoende groeven en een zachte compound doet wonderen. En overweeg om de veerinstellingen iets comfortabeler af te stellen: minder rebound, iets zachtere compressie zodat je motor beter contact houdt met de oneffenheden die onder dat bladerdek verborgen kunnen liggen.

Rijtechniek: de herfst vraagt souplesse

Herfstrijden betekent doseren. Remmen in twee fasen: eerst licht aanleggen, dan pas kracht opbouwen. Gas geven met gevoel, niet op de apex van de bocht maar pas als je weer rechtop staat. Sturen zonder rukken, met vloeiende lijnen die passen bij de situatie.

En kijk vóór vooruit. In de herfst zie je niet alles meteen. Soms ligt er een hele plak nat blad na een bocht. Of komt er ineens modder mee vanaf een naastgelegen akker. Hoe verder je kijkt, hoe meer tijd je hebt om rustig te reageren.

Gebruik ook je achterrem bewust, vooral bij lage snelheid of bij manoeuvreren op onbetrouwbare ondergrond. Soms biedt die net iets meer controle dan de voorrem, zeker als het glad is.

Herfstrijden is karakter bouwen

Misschien is dat wel de charme van motorrijden in dit seizoen: het daagt je uit. Je moet je aanpassen. Je moet *denken* tijdens het rijden. En juist daardoor groeit je techniek. Je ontwikkelt finesse, controle, rust. De zomer is leuk maar de herfst maakt je een betere rijder.

Dus rijd. Laat je niet afschrikken door een beetje regen of blad op de weg. Maar wees alert. Niet krampachtig, niet angstig maar gewoon met verstand. Je motor verdient dat, jijzelf ook. En wie weet, ontdek je dat herfstritten je eigenlijk het meeste geven: de rust van de natuur, het scherpe randje van het wegdek, en de voldoening van elke kilometer die je met beleid en controle rijdt.

